

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martiny Weissové v právní věci

žalobce **P. N.**
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici xxx
zastoupený Mgr. Antonínem Novákem, advokátem
se sídlem Politických vězňů 359/2, Olomouc

proti
žalované **Vězeňská služba České republiky,**
se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2017, č. j. VS – 6227-2/ČJ-2017-800040-INFZ

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Vězeňské služby České republiky ze dne 23. 6. 2017, č. j. VS-6227-2/ČJ-2017-800040-INFZ, a rozhodnutí ředitele Vazební věznice Olomouc ze dne 6. 4. 2017, č. j. VS-37586-2/ČJ-2017-803740, s e z r u š u j í.**
- II. **Vězeňské službě České republiky se nařizuje, aby žalobci poskytla informaci, jaké právní zástupce (jména a adresy) žalobce ke dni podání žádosti o informace, tj. ke dni 31. 3. 2017, eviduje, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. **Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Antonínovi Novákovi, advokátovi, se nepřiznává odměna za zastupování.**

O d ů v o d n ě n í :*Vymezení věci*

1. Žalobce se žalobou, podanou u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky (dále jen „žalovaná“) zamítlo jeho odvolání a potvrdilo rozhodnutí ředitele Vazební věznice Olomouc ze dne 6. 4. 2017, č. j. VS – 37586- 2/ČJ – 2017-803740 (dále jen „správní orgán I. stupně“). Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně odmítl žádost žalobce doručenou dne 31. 3. 2017 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), jíž se žalobce domáhal sdělení „*Jaké právní zástupce (jména a adresy) žadatele eviduje VV OC k datu podání žádosti*“. Odmítnutí žádosti správní orgány odůvodnily tím, že požadované informace představují podle § 23a odst. 13 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a Justiční strážci České republiky, ve znění pozdějších předpisů účinném v době vydání rozhodnutí, (dále jen „zákon o Vězeňské službě“), údaje z evidence osob ve výkonu trestu odnětí svobody, které jsou z poskytování informací vyjmuty.
2. Žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím bylo svévolně porušeno jeho základní právo na informace. Uvedl, že nikdo nemůže myslet vážně, že by se informace o advokátovi daly podřadit pod „ochranu a obranu“ objektů.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě uvedla, že dle ustanovení § 23a odst. 13 zákona o Vězeňské službě, údaje, jichž se žadatel domáhal, jsou z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím vyňaty. Úprava obsažená v citovaném ustanovení je kogentní a neumožňuje povinnému subjektu správní uvážení. Pokud by žalovaná vyhověla argumentům žalobce, vedlo by to k závěru, že v zásadě každý může získávat informace o činnosti Vězeňské služby, a to i takové, které ustanovení § 23a odst. 13 zákona o vězeňské službě z důvodu bezpečnosti státu a veřejné bezpečnosti z poskytování výslovně vyjímá.

Průběh řízení před správními orgány

4. Žalobce požádal správní orgán prvního stupně – Vazební věznici v Olomouci – žádostí doručenou dne 31. 3. 2017 o poskytnutí informací, jaké právní zástupce (jména a adresy) žadatele eviduje VV OC k datu podání žádosti o informace. Uvedl, že jde o to, zdali je seznam advokátů, s nimiž může žadatel komunikovat soukromě, kompletní, či ho žadatel musí doplnit.
5. Ředitel Vazební věznice Olomouc rozhodnutím ze dne 6. 4. 2017 žádost o poskytnutí informace odmítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 20. 4. 2017 odvolání, které žalovaná rozhodnutím ze dne 23. 6. 2017 zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

Odmítnutí žádosti o informaci správní orgány odůvodnily tím, že se jedná o údaje, které jsou vedeny v evidenci vězněných osob, zákon o vězeňské službě přitom obsahuje v § 23a odst. 13 zvláštní důvod pro odmítnutí poskytnutí takových informací.

Řízení před soudem

6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“).
7. Žaloba je důvodná.
8. Podle § 23a odst. 13 zákona o Vězeňské službě platí, že *vězeňská služba neposkytuje podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 106/1999 Sb. – pozn. soudu) údaje vedené pro účely evidence podle odstavce 1, informace, které souvisí s ochranou a obranou objektů, ve kterých je vykonávána zabezpečovací detence, vazba a trest odnětí svobody, o vozidlech užívaných k přepravě vězněných osob a o způsobu a rozsahu ochrany a střežení osob.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

9. Správní orgány dospěly k závěru, že žalobce požaduje informace, které jsou obsaženy v evidenci osob ve výkonu trestu a že ustanovení § 23a odst. 13 zákona o Vězeňské službě zakotvuje zvláštní důvod k odmítnutí poskytnutí takových informací. S tímto posouzením se soud neztotožnil.
10. Vězeňská služba podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o Vězeňské službě vede evidenci osob ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky. Podle § 23a odst. 1 písm. c) citovaného zákona tato evidence obsahuje mj. údaje o průběhu výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo trestu odnětí svobody včetně údajů o přesném místě a době, kdy taková osoba vykonávala zabezpečovací detenci, vazbu nebo trest odnětí svobody, přehledu o udělených odměnách a uložených kázeňských trestech a údajů o výsledcích zdravotních prohlídek.
11. Poskytování údajů vedených v těchto evidencích je upraveno ustanovením § 23a odst. 3 zákon o Vězeňské službě, podle něhož *[ú]daje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, ve výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody Vězeňská služba poskytuje na žádost*
 - a) *orgánům činným v trestním řízení a zpravodajským službám České republiky,*
 - b) *soudům a státním zastupitelstvím při výkonu jejich další působnosti,*
 - c) *správním orgánům a Rejstříku trestů, pokud je potřebují pro svou činnost,*
 - d) *jiným osobám, pokud na poskytnutí informace osvědčí právní zájem a jejímu sdělení nebrání zvláštní zákon.*
12. Citované ustanovení představuje zvláštní normu, která upravuje obecný postup podle zákona č. 106/1999 Sb., jelikož zužuje okruh osob, jimž lze informace (údaje) z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody poskytnout. Již z dikce a samotné existence citovaného ustanovení je nicméně zřejmé, že zákon o Vězeňské službě nejenže výslovně zcela nezakazuje poskytování údajů z daných evidencí, jak tvrdí žalovaná, nýbrž naopak s poskytováním takových údajů počítá, jelikož výslovně vymezuje okruh osob a orgánů, které o tyto údaje mohou žádat.
13. Kromě různých orgánů státu vyjmenovaných pod písm. a) až c), je pod písm. d) stanoveno, že o údaje z evidence vězňených osob mohou žádat i jiné osoby, pokud osvědčí, že mají na poskytnutí požadovaných informací právní zájem a současně sdělení takových informací nebrání zvláštní zákon.
14. Za právě takovou *jinou osobou* je v posuzované věci třeba považovat žalobce. Žalobci přitom nepochybně svědčí právní zájem na poskytnutí informace, jaké jeho právní zástupce věznice eviduje. Zároveň je zřejmé, že současně jiný zvláštní zákon poskytnutí těchto informací nebrání.
15. Soud rovněž poukazuje na to, že žalobce sice požaduje informace, které jsou zaznamenány v evidenci osob ve výkonu vazby, zaznamenání daných informací do této evidence však nepochybně předcházelo jejich vytvoření ve formě rozhodnutí soudu o ustanovení zástupce nebo ve formě jiného listinného záznamu – plná moci udělená žalobcem zástupci, kdy to byl právě žalobce, komu bylo tato rozhodnutí adresováno, resp. kdo byl s danými záznamy již seznámen. V tomto směru je třeba přisvědčit žalobní argumentaci, že se jeví zcela absurdním, aby žalobci bylo odpíráno sdělení informací o něm samém, které mu již jednou byly sděleny a které jsou žalobci přímo adresovány.
16. Soud konstatuje, že ustanovení § 23a odst. 13 zákona o Vězeňské službě představuje zvláštní normu, která omezuje obecný postup podle zákona č. 106/1999 Sb. Nesprávným však shledal výklad žalované, že by toto ustanovení zakazovalo poskytování údajů vedených pro účely evidence osob ve výkonu vazby. Uvedené ustanovení namísto toho zakotvuje zvláštní důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí údajů vedených pro účely evidence osob ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody. Těmito údaji je třeba rozumět dle daného ustanovení a v souladu s jeho smyslem a účelem informace, které souvisí s ochranou a obranou objektů, ve kterých je vykonávána zabezpečovací detence, vazba a trest odnětí svobody, a o vozidlech užívaných k přepravě vězňených osob a o způsobu a rozsahu ochrany střežených osob. Poskytování těchto informací je odepřeno z toho důvodu, že by mohlo narušit bezpečnost České republiky a veřejnou bezpečnost. Takové informace však žalobce zjevně nežádal. Žádal informace, které se týkají jeho samého, a na poskytování takových informací uvedená norma nedopadá.

Závěr a náklady řízení

17. Soud tak dospěl k závěru, že důvod pro odmítnutí požadovaných informací uváděný žalovanou není dán. Současně soud neshledal ani žádné další zjevné zákonné důvody, pro něž by bylo možné žádost o informace odmítnout. Soud proto postupoval podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., když nejprve podle § 78 odstavců 1 a 3 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a dále nařídil správnímu orgánu prvního stupně požadované informace žalobci poskytnout v přiměřené třicetidenní lhůtě.
18. Žalobci byl usnesením Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 14. 9. 2017, č. j. 65 A 56/2017, před postoupením věci Městskému soudu v Praze, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Antonín Novák. Vzhledem k tomu, že ustanovený zástupce ve věci neučinil žádný úkon, soud mu odměnu za zastupování nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15.11.2021

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu